

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Nds/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010097
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013010097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu JUDr. Martina Jánskeho, advokáta so sídlom v Nitre, Štúrova 13, proti žalovanému Centru právnej pomoci, so sídlom v Bratislave, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. 1278/2013, ev. č. 22338/2013 z 24. mája 2013, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Nitre s postúpením veci je d ô v o d n ý .

Odôvodnenie

Žalobou podanou na Najvyšší súd Slovenskej republiky faxovým podaním dňa 29.07.2013 a doplnenou písomne dňa 30.07.2013 [§ 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP] sa žalobca podľa § 244 a nasl. OSP domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci, č. sp. 1278/2013 ev. č. 22338/2013 z 24.05.2013, ktorým mu bola priznaná odmena za zastupovanie, ako aj jeho zrušenia, prípadne tiež zrušenia prvostupňového rozhodnutia z 30.03.2013, a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 01.08.2013, č. k. 5SŽ/16/2013 vec podľa § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne a miestne príslušnému. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 246 ods. 2 OSP a § 246a ods. 1 OSP vzhľadom na to, že vecnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o právnej pomoci“) neustanovuje, a že miestna príslušnosť v danej veci sa riadi všeobecným súdom žalovaného, nakoľko predmetom preskúmania je rozhodnutie právnickej osobou, ktorej zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 OSP, § 10, § 15 a § 24a zákona o právnej pomoci).

Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenia § 103, § 104a ods. 1, § 246a ods. 1 a § 85 ods. 1 OSP uznesením z 28.08.2013, č. k. 1S/204/2013-11 vec podľa § 250d ods. 2 OSP postúpil Krajskému

súdu v Nitre majú za to, že miestna príslušnosť v danej veci sa riadi všeobecným súdom žalobcu, nakoľko predmetom preskúmania je rozhodnutia orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky.

Krajský súd v Nitre vec dňa 01.10.2013 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o miestnej príslušnosti nesúhlasiac s postúpením veci, pretože Krajskému súdu v Bratislave bola vec postúpená právoplatným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a preto nemôže túto uznesením postúpiť ďalšiemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie o miestnej príslušnosti (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 105 ods. 3 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Nitre s postúpením veci je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia (§ 11 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Miestne príslušným je súd, v ktorého obvode má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie a postup sa preskúmava, ak nie je ustanovené inak. Ak ide o rozhodnutie orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, okrem ústredných orgánov štátnej správy, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa (§ 246a ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým dáva do pozornosti, že orgánmi verejnej správy s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky podľa súčasnej právnej úpravy sú:

a) regulačné a dozorové orgány

1. Národná banka Slovenska (zákon č. 566/1992 Zb., zákon č. 483/2001 Z. z. a zákon č. 747/2004 Z. z.),
2. Poštový regulačný úrad (zákon č. 507/2001 Z. z.),
3. Rada pre vysielanie a retransmisiu (zákon č. 308/2000 Z. z.),
4. Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky (zákon č. 610/2003 Z. z.),
5. Úrad na ochranu osobných údajov (zákon č. 428/2002 Z. z.),
6. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (zákon č. 581/2004 Z. z.),
7. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (zákon č. 276/2001 Z. z.),
8. Úrad pre reguláciu železničnej dopravy (zákon č. 164/1996 Z. z.),

b) dekoncentrované orgány štátnej správy

1. Centrum pre chemické látky a prípravky (zákon č. 163/2001 Z. z.),
2. Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (zákon č. 240/2001 Z. z.),
3. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (zákon č. 150/2001 Z. z.),
4. Letecký úrad Slovenskej republiky (zákon č. 143/1998 Z. z.),
5. Národný inšpektorát práce (zákon č. 125/2006 Z. z.),
6. Pamiatkový úrad Slovenskej republiky (zákon č. 49/2002 Z. z.),
7. Pôdohospodárska platobná agentúra (zákon č. 543/2007 Z. z.),
8. Puncový úrad (zákon č. 10/2004 Z. z.),
9. Slovenský banký úrad (zákon č. 51/1988 Zb.) a Hlavný banký úrad (zákon č. 58/1998 Z. z.),
10. Slovenský metrologický ústav (zákon č. 142/2000 Z. z.),
11. Štátna kúpeľná komisia (zákon č. 358/2005 Z. z.),
12. Štátna plavebná správa (zákon č. 338/2000 Z. z.),
13. Štátna veterinárna a potravinová správa (zákon č. 39/2007 Z. z.),
14. Štátny ústav pre kontrolu liečiv (zákon č. 140/1998 Z. z.),
15. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (zákon č. 355/2007 Z. z.),
16. Ústav štátnej kontroly veterinárnych biopreparátov a liečiv (zákon č. 39/2007 Z. z.),
17. Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny (zákon č. 453/2003 Z. z.),

18. Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky (zákon č. 421/2004 Z. z.),
19. Vojský úrad sociálneho zabezpečenia (zákon č. 328/2002 Z. z.),
20. Vyššia vojenská správa (zákon č. 319/2002 Z. z.),

c) inšpekčné orgány

1. Inšpektorát kúpeľov a žriediel (zákon č. 277/1994 Z. z. účinný do 31.12.2005),
2. Katastrálna inšpekcia (zákon č. 162/1995 Z. z.),
3. Plemenárska inšpekcia Slovenskej republiky (zákon č. 194/1998 Z. z.),
4. Slovenská inšpekcia životného prostredia (zákon č. 525/2003 Z. z.),
5. Slovenská obchodná inšpekcia (zákon č. 128/2002 Z. z.),
6. Slovenská stavebná inšpekcia (zákon č. 50/1976 Zb. a zákon č. 608/2003 Z. z.),
7. Slovenský metrologický inšpektorát (zákon č. 142/2002 Z. z.),
8. Štátna energetická inšpekcia (zákon č. 656/2004 Z. z.),
9. Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky (zákon č. 39/2007 Z. z.),
10. Štátna školská inšpekcia (zákon č. 596/2003 Z.z.),
11. Národný inšpektorát práce ako orgán prvého stupňa (zákon č. 125/2006 Z. z.),

d) ďalšie orgány s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky

1. Sociálna poisťovňa (zákon č. 461/2003 Z. z.)
2. niektoré samosprávne stavovské organizácie, napr. Slovenská advokátska komora (zákon č. 586/2003 Z. z.), Notárska komora Slovenskej republiky (zákon č. 323/1992 Zb.), Slovenská komora exekútorov (zákon č. 233/1995 Z. z.), Slovenská komora architektov (zákon č. 138/1992 Zb.), Komora audítorov (zákon č. 540/2007 Z. z.), Komora geodetov a kartografov (zákon č. 216/1995 Z. z.), Komora kominárov Slovenska (zákon č. 161/1998 Z. z.), tiež napr. aj Komora reštaurátorov, Slovenská lekárska komora, Slovenská lekárska komora a ďalšie komory podľa zákona č. 578/2004 Z. z..

Naproti tomu, ako už bolo uvedené už v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 01.08.2013, č. k. 5SŽ/16/2013 Centrum právnej pomoci je štátna rozpočtová organizácia, ktorá poskytuje právnu pomoc podľa tohto zákona svojimi zamestnancami, určenými advokátmi a mediátormi (§ 5 ods. 1 zákona o právnej pomoci). Centrum právnej pomoci zabezpečuje primeranú a rovnomernú dostupnosť svojich služieb na celom území Slovenskej republiky spravídla prostredníctvom kancelárií centra (§ 5 ods. 7 zákona o právnej pomoci).

Centrum právnej pomoci nie je teda orgánom štátnej správy s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ako sa mylne domnieva Krajský súd v Bratislave, ale je právnickou osobou, ktorej zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 OSP, § 10, § 15 a § 24a zákona o právnej pomoci).

Ak žalovaného nemožno považovať za orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, niet dôvodu posudzovať miestnu príslušnosť súdu podľa § 246a ods. 1 veta druhá OSP, teda podľa všeobecného súdu sídla žalobcu, a je zrejmé, že vec bola Najvyšším súdom Slovenskej republiky Krajskému súdu v Bratislave postúpená správne.

Okrem toho postup Krajského súdu v Bratislave bol nesprávny aj z toho dôvodu, že ak súd, ktorému bola vec postúpená, s jej postúpením nesúhlasí, predloží túto na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (§ 104a ods. 3 a § 105 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), postúpenie veci ďalšiemu súdu, ako na to správne poukazuje i Krajský súd v Nitre, je neprípustné.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 105 ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Nitre s postúpením veci je dôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.